

RECHERCHE INFORMATIE

Centrale Recherche
Informatiedienst

Reamweg 47 Den Haag
Postbus 20304
2500 EH Den Haag
Telefoon 070-76 98 11
Doorkiesnummer 070-76 98 82
Telex 31152

JOURNAAL BERICHTGEVING
TERRORISME

2de jaargang, juni no. 81-06

Bulletin
Bijzondere Zaken Centrale

II. Buitenland

A. Moordeenslag op Weens gemeenteraadslid

Op 1-5-1981, omstreeks 07.10 uur, werd in Wenen het gemeenteraadslid belast met de portefeuille van Verkeerszaken voor zijn woning aan de Boesigasse nr. 81, nadat hij julië naast zijn chauffeur in een dienstauto was gestapt, met drie schoten in het hoofd om het leven gebracht. Er werd van zeer nabij door de gesloten ramen van de auto geschoten. Het slachtoffer werd door één kogel in de nek onder het rechteroor en door twee kogels in de schedel eveneens onder het rechteroor getroffen. De chauffeur bleef ongedeerd. De dader, van wie tot op heden weinig gegevens bekend zijn, vluchtte te voet.

In de omgeving van de plaats waar de dader de aanslag pleegde werd kort na de aanslag een dergelijk ject gevonden. Ten aanzien van het gebruikte wapen kan worden meegedeeld dat uit het technisch onderzoek van de munitieresten is gebleken dat het een pistool van het merk Makarov, kal. 9 mm para betreft. Er is originele munitie gebruikt. In Oostenrijk zijn er geen wapens van dit type in de handel, ook zijn er in dit land geen misdrijven bekend waarbij een dergelijk wapen is gebruikt. In een vlugschrift, gedateerd 3-5-1981, dat bij de Oostenrijkse consul te Damascus werd bezorgd, werd de aanslag geclaimd door een Palestijnse groepering, zich noemende: 'Nationaal Palestijnse Bevrijdings Beweging FATAH, Commando Al Assifah'. In het vlugschrift werd als motief voor de aanslag de agressieve houding van tegen het Palestijnse volk aangevoerd. was behoudens gemeenteraadslid ook voorzitter van de Oostenrijks-Israëlische vriendschapsvereniging. De moordaanlag op vertoont enige overeenkomsten met de op 18-12-1980 te Erlangen (B.R.D.) geplaatste dubbele moord op en zijn levensgezellin (Zie Journal Berichtgeving Terrorisme no. 81-02, onder Buitenland A) te weten:

- In beide gevallen hadden de slachtoffers een vooraanstaande functie in een organisatie die nauwe banden heeft met de Joodse gemeenschap in eigen land en Israël;
- de slachtoffers werden gedood door kogels van hetzelfde kaliber, nl. 9 mm para en

c. de slachtoffers werden 'professioneel' omgebracht nl. door schoten door het hoofd welke werden afgevuurd van een geringe afstand.

B. Bomaanslag op de adjudant van Koning Don Juan Carlos van Spanje

Bij een bomaanslag in de binnenstad van Madrid op de dienstauto van de luitenant-generaal hoofd van de hofhouding en adjudant van de Spaanse koning, werden op 7-5-1981 drie begeleiders van de generaal gedood terwijl hij zelf zwaar gewond raakte. Door de kracht van de explosie lieten drie passanten ernstig letsel op. De in een plastic zak verpakte bom werd door twee motorrijders op het dak van de voor een verkeerslicht wachtende auto geplaatst. Enige seconden later explodeerde de bom. Onderzoek heeft inmiddels uitgewezen dat de terroristen gebruik hebben gemaakt van een magneet om de plasticzak met inhoud op het dak van de auto te 'klevan'. Als daders van de aanslag werden geïdentificeerd:

Beiden zijn lid van de ETA.

C. Rode Brigades

1. Ontvoering van de Christen-democratische politicus

Op maandag 27-4-1981 omstreeks 21.30 uur werd in de plaats Torre del Greco, een havenstadje gelegen in de schaduw van de Vesuvius nabij Napels, de regionaal invloedrijke politicus, de christen-democrast ontvoerd. lid van het bestuur van de provincie Campania, die begeleid werd door drie personen te weten: de politiman zijn chauffeur en zijn secretaris was evenals zijn begeleiders voor zijn woning uit een gepantserde dienstauto gestapt, toen een commando bestaande uit 3 of 4 jonge mannen het vuur opende, waardoor de chauffeur en de lijfwacht van ter plaatse overleden, en de secretaris zwaar gewond raakte. zelf werd in een geblijnde bestelauto gesteld. In de ochtenduren van 28-4-1981 werd de overval en ontvoering in een anoniem telefoontje door de 'Rode Brigades' van de afdeling Napels bij de redactie van een krant in Genua geclaimd. Later op de dag werd de claim onderschreven door een vlugschrift dat werd bezorgd bij de redactie van een plaatselijke krant in Napels en die was voorzien van een polaroid foto van de ontvoerde politicus in een z.g. volksgevangenis. De tekst van het pamflet vermeldde onder meer dat als zijnde een voor het volk schadelijk element door een

volkerrechtbank berecht zal worden. Deze affaire roept herinneringen op aan de gebeurtenissen rond de twaalfde december van het vorige jaar toen de 49-jarige magistraat ontvoerd werd.

Deze kidnapping werd gepleegd als reactie op de dood van twee extremisten die in een vuurgevecht met de politie te Milaan om het leven kwamen.

De ontvoering van zou een antwoord van de 'Rode Brigades' kunnen zijn op de aanhouding van de terroristen en die op 4-4-1981 in de omgeving van Milaan werden gearresteerd.

D. Moordaanslag op West-Duitse minister van de deelstaat Hessen:

De minister van economische zaken en verkeer van de West-Duitse deelstaat Hessen, werd op 11-5-1981 omstreeks vijf uur in de ochtend in zijn woning gelegen aan de Hofhausstrasse 51 te Frankfurt, vermoord. De dader plaatste op de bewuste ochtend een door hem meegebracht aluminium huishoudtrapje onder het slaapkamer raam van de woning van het nog slapende echtpaar

Vanaf het huishoudtrapje vuurde hij door het naar binnen open staande raam, dat voorzien was van ijzeren staven, vijf à zes schoten af, over de echtgenote van heen, op de slapende 61-jarige politicus.

Door de schoten gewekt, zag mevrouw in de lichtbundel van een door de dader gebruikte zaklamp die was gericht op de tegenover haar gelegen muur dat haar echtgenoot opstond en voor zijn bed in elkaar zakte.

Hij was door verscheidene kogels in zijn onderbuik getroffen. bezweek omstreeks 06.25 uur aan zijn verwondingen.

Buren van de minister hoorden even na de schoten het geluid van een dichtslaan portier, waarop een auto met hoge snelheid wegreed.

Het onderzoek op de plaats van het delict leverde zes hulzen van het kal. .22 op. Zij werden gevonden tussen het venster en het bed (twee stuks), één onder het bed en drie op het bed van mevrouw

Het aluminium huishoudtrapje onder het slaapkamer raam was ontdaan van enig fabrieksmerk of andere aanduiding van herkomst.

Door een krantenbezorger werd op de dag van de aanslag tegen vier uur 's ochtends een rode auto gezien, vermoedelijk een Fiat 126, die stond geparkeerd in de omgeving van de woning van met ingeschakelde stadverlichting.

Op de plaats naast die van de bestuurder zat een persoon. Uit de richting van de woning van kwam een vrouw aanlopen die aan de bestuurder instapte.

Bij een tweede rondgang tegen een uur of vijf was de auto verdwenen aldus de krantenbezorger.

De familie werd sedert februari 1981 geplaagd door nachtelijk telefoongerinkel. Bij opnemen van de telefoon meldde de opbeller zich niet of werd er alleen gezegd: 'Wenn wir nicht schlafen können, soll es die Familie auch nicht'. Vermoed wordt dat deze telefoontjes verband hielden met een op het vliegveld van Frankfurt nieuw aan te leggen startbaan.

Dergelijke telefoontjes vonden nog plaats op 10-5-1981 tegen 23.00 uur en op de dag van de moordaanslag op 11-5-1981 omstreeks 01.00 uur.

In beide gevallen zei de opbeller niets.

Het wapen waarmee de moordaanslag werd gepleegd werd door twee schooljongens in de buurt van de plaats van het misdrijf op straat gevonden.

Het betreft een pistool, merk High-Standard, model 103-1r kal. .22 (opvallend model, 29 cm lang) nr. 1109382.

Het wapen is vervaardigd voor het Amerikaanse leger door de in Hamden (USA) gevestigde High-Standard Corporation.

Het bij het pistool behorende magazijn werd niet aangetroffen. Daar het wapen geen technische mankementen vertoont wordt het onwaarschijnlijk geacht dat het ontbrekende magazijn verloren is.

Het magazijn kan 10 patronen bevatten.

Bij de aanslag werden patronen gebruikt van het kal. .22 (5,56 mm).

De hulzen zijn van messing en nieuw.

Patronen, bestemd voor dit wapen, zijn in de BRD niet voorradig daar het een relatief zeldzaam wapen betreft. Zij worden door de in de USA gevestigde 'Cascade Cartridge Company' vervaardigd.

Het betreffende pistool werd op 19-11-1970 met zestien andere vuurwapens door de destijds in de BRD gelegerde Amerikaanse militaire en uit de Amerikaanse Butzbach kazern weggenomen en via tussenpersonen aan onbekenden verkocht.

Tot nu toe werden 8 van de in 1970 gestolen wapens teruggevonden, te weten:

- a. het wapen waarmee de aanslag op is gepleegd: High Standard kal. .22;
- b. twee colts .45, aangetroffen in de omgeving van de kazern kort na de diefstal;
- c. een colt .45, op 10-11-1971 in een postpakketje aangetroffen te Berlijn. Dit wapen zou bestemd zijn geweest voor

- d. een colt .45, aangetroffen na de aanhouding van , dd. 26-2-1975 te Hamburg;

- a. een colt .45, aangetroffen na de aanhouding van , dd. 9-3-1973 te Frankfurt;

- f. een colt .45, aangetroffen tijdens de zoeking dd. 4-2-1974 in de conspiratieve woning te Frankfurt.

Deze woning werd onder meer gebruikt door de op 25-7-1980 bij een verkeersongeval omgekomen

(Zie *Journal Berichten Terrorismen* nr. 80-12, *Buitenland onder A*) en

- g. een High Standard kal. .22, nr. 1135642, model 103 Ir., in beslag genomen na de gijzelingaffaire in de Franse ambassade te Den Haag uitgevoerd door leden van het 'Japanse Rode Leger' van 13 tot 17-9-1974.

De bij de moordaanslag gebruikte huishoudtrap was door de daders aangepast aan het enigszins geaccidenteerde terrein onder het slaapkamer raam van de woning van minister Het betreffende model was tussen 19-5-1978 en mei 1980 in productie.

In deze periode werden 892 exemplaren verkocht.

Op 12-5-1981 kon in Ginnheim een personenauto van het merk Fiat Ritmo, voorzien van het kenteken F-HC 310, kleur rood, veiliggesteld worden.

Deze wagen werd in de nacht van 26 op 27-4-1981 gestolen in Frankfurt.

Getuigen menen echter dat de met de aanslag in verband te brengen auto een model heeft waarbij de gedachten uitgaan naar een Fiat 124 of 128.

Tot dusver zijn met betrekking tot de aanslag de volgende claims ontvangen:

- 11-5-1981 Binnengekomen bij Wiesbadener Kurier: 'Volksgericht Deutschland' als nächste ist der Kurier dran'.
- 11-5-1981 Binnengekomen bij de Hanauer-Anzeiger: 'Hier ist die RDU - rache der Umweltschützer - haben wir ermordet'.
- 11-5-1981 Binnengekomen via de telefoon in de woning van : 'Dieses war der erste Strich, doch der zweite folgt sogleich - RAF'.

Op 15-5-81 tegen elf uur 's-avonds ontdekte men dat het provisorische houten kruis van het graf van verwijderd was en voor de hoofdingang van het kerkhof in het gazon was gestoken.

Andere beschadigingen van het graf werden niet vastgesteld.

E. Armeens terrorisme

1. *Moord op twee Turkse diplomaten te Parijs dd. 4-3-1981*
Bijzonderheden betreffende deze aanslag werden reeds gepubliceerd in het *Journal Berichten Terrorismen* 81-04, *Buitenland onder G*. Thans is bekend geworden, dat op

10-3-1981 te Beiroet/Libanon een persconferentie is gehouden door leden, die verklaarden de plegers van deze aanslag te zijn. Nadere gegevens omtrent deze persconferentie zijn (nog) niet bekend.

2. Moordaanslag op de eerste secretaris van de Turkse ambassade op 3-4-1981 te Kopenhagen

Naar aanleiding van de moordaanslag op de eerste secretaris van de Turkse ambassade te Kopenhagen op 3-4-1981 (Zie *Journal Berichten Terrorismen* nr. 81-05, *II Buitenland onder B*) werd op zaterdag 18-4-1981 in het centrum van Kopenhagen door in Denemarken verblijvende Turken een protest-demonstratie gehouden.

Hierbij viel op dat een man zich ophield in de buurt van de demonstranten en kennelijk de demonstratie observeerde. Bij de Turkse ambassade en bij Turkse organisaties is deze man onbekend, terwijl een getuige verklaarde dat de man sterk lijkt op de man die zich ten tijde van de aanslag ophield in de nabijheid van de plaats delict.

De identiteit van deze man wordt verzocht (zie foto).

F. Hongerstaking van gedetineerde IRA-leden

Op 1-3-1981 ging in de Maze-gevangenis in het Noord-Iers Belfast het 27-jarige IRA-lid in hongerstaking. Hij wilde hiermee de Britse regering dwingen de gedetineerde IRA-leden de status van politieke gevangenen te geven, hetgeen houdt het dragen van eigen kleding, ruimer sociaal contact tussen de IRA-gevangenen onderling en hun familieleden en vrijgesteld worden van gevangeniswerk. In 1972 werd bepaald dat gevangenen die in verband met de politieke tegenstellingen in Noord-Ierland waren veroordeeld, een 'speciale categorie', vormden.

In 1975 beval een onafhankelijke commissie aan de regeling zo spoedig mogelijk af te schaffen. Een overweging daarbij was dat gevangenen in hun geloof worden gesterkt dat zij niet hun gehele straf zouden behoeven uit te zitten waardoor het afschrikwekkende karakter verloren zou gaan. Dit gebeurde in 1976 bij een regeringswisseling van Conservatief naar Labour. Het standpunt van de Britse regering nu is dat zij binnen het normale gevangenisregime geen speciale behandeling zal toestaan voor bepaalde gevangenen. Verder werd in 1974 bepaald dat hongerstakers in Engeland niet meer onder dwang worden gevoerd.

sloot zich in 1972 op 18-jarige leeftijd aan bij de IRA en werd in 1973 tot 5 jaar gevangenisstraf veroordeeld wegens twee gewapende overvallen op benzinestations, wapenbezit en lidmaatschap van de IRA. Nadat hij in 1976 uit de gevangenis was ontslagen werd hij zes maanden later weer gearresteerd na een bomaanslag op een warenhuis en een vuurgevecht.

Hij werd aangehouden in een gestolen auto, waarin een vuurwapen lag. In 1977 werd hij veroordeeld tot 14 jaar gevangenisstraf. Tijdens de detentie nam hij deel aan het z.g.

'hygiëne-protest', het weigeren gevangenis-kleding te dragen en het ameren van uitwisselen tegen de cellmuren en werd gezien als 'commandant' van de IRA-gevangenen. Op 9-5-1981 werd hij gekozen als lid van het Britse Legerhuis, dat hij echter niet kon en wilde aanvaarden. Op 5-5-1981 overleed ne een hongerstaking van 66 dagen.

De hongerstakingen hebben de verdeeldheid tussen katholieken en protestanten in Noord-Ierland nog groter gemaakt. Gevreest werd dat de dood van zou leiden tot een golf van geweld, hoewel zowel van katholieke als van protestantse zijde werd aangedrongen de rust te bewaren. Na het bericht over de dood van werden er diverse gebouwen in brand gestoken en barricades opgeworpen. Jeugdige betogers gooiden met benzinebommen en stenen naar Britse militairen. Na de dood van zijn in de Maze-gevangenis nog drie hongerstakers overleden te weten:

De plaats van is ingenomen door die in 1976 werd gearresteerd en Even zoals na het overlijden van was geschied, veroorzaakte de dood van vele reilen in de steden Belfast en Londonderry. Vermoedelijk doordat de hongerstakingssacties, met name in de rest van de wereld, veel politieke steun hebben gekregen, zijn terroristische acties van de IRA buiten Noord-Ierland tot op heden uitgebleven.

G. Bijzonder gevaarlijk nieuw soort Molotov-cocktail, de z.g. 'Zuricher Moll'

In extremistische kringen maakt een nieuw soort 'Moll' veel opgang. Nadat het apparaat eind vorig jaar voor het eerst is beproefd tijdens de reilen in Zurich, is inmiddels geconstateerd dat de 'Moll' ook in de BRD volgens Zwitsers recept vervaardigd wordt, waar het onder meer in kringen van de Brokdorf-demonstranten werd aangetroffen. Het is niet denkbeeldig dat de nieuwe Moll ook in Nederland op zal duiken. Om enigszins beschermd te zijn tegen dit explosief is het goed de bouw- en werkwijze van deze moll te kennen.

Bouwwijze:

Men heeft voor dit apparaat een tegenwoordig weer overal verkrijgbare weckfles nodig, die voor 3/4 met benzine of iets dergelijks wordt gevuld. De benzine wordt vermengd met geconcentreerde zwavelzuur. De binnenkant van de deksel van de weckfles wordt met een mengsel van natriumchloraat en suiker opgevuld, waarop de deksel afgesloten wordt met cellofaanfolie. Vervolgens wordt de deksel met de door de folie opgesloten inhoud op de weckfles geplaatst en met de bijbehorende klemmen vastgeklemd, waarop de moll voor gebruik gereed is.

Werkwijze:

Zolang de weckfles blijft staan, en de vioelstof niet met de cellofaanfolie in aanraking komt, gebeurt er niets. Wanneer de vioelstof, door welke oorzaak dan ook, met de folie in aanraking komt, vreet het in het mengsel aanwezige zuur de folie weg en bereikt dan vervolgens de inhoud van de deksel, waarop de explosie plaatsvindt en het benzinemengsel brandend de omgeving wordt ingeslingerd. De dikte van de cellofaanfolie bepaalt het moment van de explosie; dit kan variëren van enige seconden tot enkele minuten (zie afbeeldingen).